

Week 3 mei

“Als je de mensen een boot wil laten bouwen, spreek hen dan niet over bouwplannen, planken en spijkers, maar wek in hen het heimwee naar de zee. Dan zullen ze beginnen bouwen. Dan zullen zij zich inspannen. Dan zullen ook bijkomstigheden voor hen van belang zijn”.

Antoine de Saint-Exupéry

In januari 2008 formuleerde de Vlaamse Regering een “Besluit betreffende de **basiscompetenties** van de leraren”. Het document sloot af met een **oplijsting** van enkele **attitudes**, voorzien van een summier duiding. Dat bracht Leefstocht ertoe na te denken over de **basishoudingen** van een **opvoeder in het katholiek onderwijs**. **Mei** is de maand bij uitstek waarin **samen**, de **gerichtheid op samenwerking** een **extra dimensie** krijgt. Samenwerken is van alle tijden. In de Bijbel al roepen historische figuren op tot samenwerking. Uit hun woorden blijkt dat op die manier het onrealiseerbare verwezenlijkt kan worden.

Op een dag liep Jezus langs het meer van Galilea
en zag **twee** vissers hun netten in het meer uitgooien.
Het waren **twee** broers:
Simon, ook nog Petrus genoemd, en Andreas.
Hij sprak hen aan en zei:
“Kom en volg Mij. Vissers van mensen maak ik van u.”
Onmiddellijk lieten zij hun netten in de steek en gingen met Hem mee.
Iets verder zag Jezus nog twee broers: Jakobus **en** Johannes.
Zij zaten met hun vader Zebedeüs in de boot en herstelden hun netten.
Jezus riep hen.
Dadelijk stapten zij uit de boot,
lieten hun vader achter en gingen met Hem mee.

Matteüs 4

Waarom vissers roepen om mee te gaan? Vissers zijn individuen die graag in **groepsverband** werken. Netten uitwerpen, ophalen, herstellen; dat eist **samenwerking**. Het evangelie weet te vertellen dat het bij een uitzonderlijke vangst, een heel karwei is de netten aan land te krijgen. Als Jezus de met naam genoemde vissers bezig ziet, kijkt Hij al over het meer van Galilea heen. Hij ziet het wereldje van Israël en de grote wereld waarheen Hij gezonden is. Hij is daar doorlopend mee bezig. Wat als Hij er niet meer is? Dan moeten volgelingen zijn werk voortzetten. Zijn vissers die collectief werken niet de meest geschikten? “Ik zal jullie vissers van mensen maken”, jullie kunnen goed samenwerken. Dat heb ik met eigen ogen gezien, ieder met zijn eigen inbreng en vakbekwaamheid en toch echt samen.

Op een dag stond Napoleon...; je weet wel, die uit de geschiedenislessen, zich te rekken en te strekken op de toppen van zijn tenen om een boek te nemen dat net iets te hoog stond op één van zijn boekenplanken... Je weet het misschien niet, maar onze figuurlijk grote man uit de geschiedenis was letterlijk-fysisch nogal klein van gestalte. Net op het moment van zijn rek- en strekmoment kwam zijn maarschalk de kamer binnen. Die zag gebeuren wat er aan de hand was, (of beter juist net niet aan de hand geraakte) en zei: “Majesteit sta me toe dat ik het boek voor u neem, ik ben immers groter dan u”. Waarop Napoleon geantwoord zou hebben: “Excuseer, u bent langer, niet groter...”

PAASMENSEN

Jezus is **leven**,
buiten Hem zijn we dood.

Hij is de **volheid**,
buiten Hem zijn we leeg.

Hij is het **Brood**,
zonder Hem blijven we hongerig.

Hij is het **levend water**,
zonder Hem blijven we dorstig.

Hij is het **Licht**,
buiten Hem zijn wij in duisternis.

Hij is de **Weg**,
alleen langs Hem komen we thuis?

Hij is de **Waarheid**,
alleen door Hem kennen wij God.

Hij alleen is het **begin** en het **einde**,
van Hem zijn tijd en eeuwigheid,
aan Hem behoren wij toe,
in Hem bezitten wij eeuwig leven.

Paas'kijk'

Ik **wens ons ogen** toe
die kijken met een 'paasblik',
die door de dood heen het leven zien,
door de schuld heen de vergeving,
door de scheiding heen de eenheid,
door de wonden heen de glorie,
door de mens heen God,
en in God de mens,
in het ik het jij.
En daarenboven heel de kracht van Pasen.

Uit de eerste brief aan de Korintiërs, hoofdstuk 12:

Ons lichaam met zijn vele delen vormt één geheel, en alle lichaamsdelen, hoe vele ook, zijn samen één lichaam; zo is het ook met Christus. Want wij allen, Joden en Grieken, slaven en vrijen, zijn in de kracht van een en dezelfde Geest tot één lichaam gedoopt, en allen zijn wij doordrenkt van één Geest.

Een lichaam bestaat nu eenmaal niet uit één lichaamsdeel, maar uit vele.

Veronderstel dat de voet zegt: 'Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet tot het lichaam', hoort hij dan niet tot het lichaam?

En als het oor zou zeggen: 'Omdat ik geen oog ben, hoor ik niet tot het lichaam', hoort het dan niet tot het lichaam?

Als het hele lichaam oog was, waar bleef dan het gehoor?

Als het helemaal gehoor was, waar bleef dan de reuk?

God heeft nu eenmaal de lichaamsdelen elk afzonderlijk hun plaats in het lichaam toegewezen, zoals Hij het gewild heeft.

Als zij allemaal samen één lichaamsdeel vormden, waar bleef dan het lichaam? In feite echter zijn er vele lichaamsdelen, maar is er slechts één lichaam.

Het oog kan niet tegen de hand zeggen: 'Ik heb je niet nodig', en evenmin het hoofd tegen de voeten: 'Ik heb jullie niet nodig.' Nog sterker, juist die lichaamsdelen die het zwakst schijnen te zijn, zijn onmisbaar. En die lichaamsdelen die wij beschouwen als minder eerbaar, eren wij des te meer. Onze minder edele delen worden daarom met grotere kiesheid behandeld; de andere delen hebben dat niet nodig. God heeft het lichaam zo samengesteld dat hij aan het mindere meer eer gaf, opdat er in het lichaam geen verdeeldheid zou zijn en de lichaamsdelen eensgezind voor elkaar zouden zorgen.

Wanneer één lichaamsdeel lijdt, delen alle andere in het lijden; wordt één lichaamsdeel geëerd, dan delen alle andere in die vreugde.

Welnu, u bent **samen het ene** lichaam van Christus, en ieder van u is van dit lichaam een onderdeel.

